

สรุปการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

f สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร www.parliament.go.th Pr_ParliamentTH

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ 21 สิงหาคม 2567 เวลา 09.00 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 16 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ โดยมี นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

(1) กระทู้ถาม

(ไม่มี)

(2) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ประธานแจ้งต่อที่ประชุม ซึ่งไม่ปรากฏในระเบียบวาระจำนวน 1 เรื่อง

รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ประกาศแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี จึงขอเชิญสมาชิก ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ

พระบรมราชโองการ ประกาศแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ประกาศว่า ด้วยความเป็นรัฐมนตรีของนายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ได้สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 170 วรรคหนึ่ง (4) ประกอบมาตรา 160 (4) (5) และประธานสภาผู้แทนราษฎรได้นำความกราบบังคมทูล พระกรุณาว่า สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2567 เห็นชอบด้วย ในการแต่งตั้ง นางสาวแพทองธาร ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 158 ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง นางสาวแพทองธาร ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ประกาศ ณ วันที่ 16 สิงหาคม 2567 เป็นปีที่ 9 ในรัชกาล ปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ วันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่ประชุมรับทราบ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Call Center 1743 1111 ถ.สามเสน แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

0 2242 5900 ต่อ 5461-3 0 2242 5990

จัดทำโดย : กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

1. รับทราบการพิจารณาของวุฒิสภา การลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 14/2559 เรื่อง คณะกรรมการที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการกำหนดอำนาจหน้าที่ของกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ลงวันที่ 4 เมษายน พุทธศักราช 2559 พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ที่ประชุมรับทราบ

2. ตั้งกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แทนตำแหน่งที่ว่าง

ที่ประชุมรับทราบ

(3) รับรองรายงานการประชุม (ไม่มี)

(4) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ 2 เริ่มพิจารณาตั้งแต่วันที่ 21 กรกฎาคม 2567 และเรียงลำดับตามมาตรา จนจบร่าง

ศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นำเสนอสรุปผลการรายงานของคณะกรรมการฯ ดังนี้ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 1 สมัยวิสามัญเป็นพิเศษ วันอังคารที่ 18 มิถุนายน 2567 ที่ประชุมได้พิจารณารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... จำนวน 4 ฉบับ ประกอบด้วย 1.ร่างพระราชบัญญัติการออกเสียงประชามติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ 2. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... รศ.ชูศักดิ์ ศิรินิล และคณะเป็นผู้เสนอ 3. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และคณะเป็นผู้เสนอ และ 4. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นายอนุทิน ชาญวีรกูล และคณะเป็นผู้เสนอ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติ ภายใน 15 วัน โดยให้ถือเอาร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว โดยปรากฏผลการพิจารณาดังนี้ 1. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอคำแปรญัตติ จำนวน 1 คน 2. ร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นหลักในการพิจารณาในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. 2564 จำนวน 9 มาตรา คณะกรรมการวิสามัญมีการแก้ไขเพิ่มเติม 7 มาตรา

และเพิ่มมาตราขึ้นใหม่จำนวน 3 มาตรา สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับที่คณะกรรมการธิการ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกำหนดให้วันออกเสียงสามารถกำหนดให้เป็นวันเดียวกันกับวันเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีเลือกตั้งทั่วไปหรือวันเลือกตั้งสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น เนื่องจาก การดำรงตำแหน่งครบวาระได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน และเป็นการ ประหยัดงบประมาณแผ่นดินในการจัดการออกเสียงประชามติพร้อมการจัดการเลือกตั้ง โดยค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการให้คณะกรรมการและคณะกรรมการการเลือกตั้งหารือร่วมกัน นอกจากนี้ ยังได้ปรับปรุงวิธีการ การออกเสียงจากเดิมที่กำหนดให้การออกเสียงกระทำโดยบัตรออกเสียงเป็นหลัก ส่วนวิธีการออกเสียงโดยวิธีอื่นเป็นเพียงทางเลือกในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้กำหนดวิธีการออกเสียง ให้กระทำได้โดยใช้บัตรออกเสียง หรือ การออกเสียงทางไปรษณีย์ หรือเครื่องลงคะแนนออกเสียง อิเล็กทรอนิกส์ หรือทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือออกเสียงโดยวิธีอื่นตามเกณฑ์และวิธีการ ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด เพื่อความสะดวกของประชาชนผู้มาใช้สิทธิ ส่วนเรื่องคะแนนเสียง ให้ถือข้อยูติที่จะทำประชามติในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้ใช้เสียงข้างมาก ของผู้มาออกเสียง โดยคะแนนเสียงข้างมากต้องสูงกว่าคะแนนเสียงผู้ไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องการจัดทำประชามตินั้น สำหรับการจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะมีการทำประชามติต้องไม่มีลักษณะเป็นการชี้แนะ ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ รวมทั้งกำหนดให้เขตออกเสียง หน่วยออกเสียงเป็นไปตาม หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด 3. ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ของคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นร่างหลักในการพิจารณานั้น ที่ประชุม คณะกรรมการธิการวิสามัญได้นำ ร่างพระราชบัญญัติของ รศ.ชูศักดิ์ ศิรินิล กับคณะเป็นผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียง ประชามติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และคณะเป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย การออกเสียงประชามติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นายอนุทิน ชาญวีรกูล และคณะเป็นผู้เสนอ ซึ่งที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการในวาระ ที่ 1 มาพิจารณาประกอบด้วยแล้ว ทั้งนี้คณะกรรมการธิการวิสามัญ มีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรทราบ หรือควรปฏิบัติไว้ในรายงานฉบับนี้เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	มีการแก้ไข
ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ ด้วคะแนน 372 เสียง	
มาตรา 1	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 2	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 3 แก้ไขมาตรา 10 วรรคหนึ่ง	มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

กรรมวิธีการขอสงวนความเห็น ขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 10 วรรคหนึ่ง เพื่อปลดล็อคให้ประชาชนสามารถเข้าซื้อผ่านทางออนไลน์ได้ในการรวบรวมซื้อเพื่อเสนอร่างกฎหมายและเสนอร่างรัฐธรรมนูญ และเพื่อปลดล็อคให้มีการจัดทำประชามติวันเดียวกันกับวันเลือกตั้งได้สะดวกมากขึ้น โดยกำหนดกรอบเวลา 2 กรณี กรณีที่หนึ่ง กรณีทั่วไปถ้าไม่จัดวันทำประชามติวันเดียวกับวันเลือกตั้ง การทำประชามติต้องเกิดขึ้นภายใน 90 -120 วัน นับแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากประธานรัฐสภา หรือวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติ กรณีที่สอง ถ้าจัดวันทำประชามติวันเดียวกับวันเลือกตั้งต้องเกิดขึ้นภายในกรอบเวลา 60 -150 วัน และต้องเพิ่มกลไกหรือกระบวนการแบ่งความรับผิดชอบด้านค่าใช้จ่ายระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในกรณีที่มีการจัดประชามติวันเดียวกับวันเลือกตั้ง เพื่อให้คณะกรรมการการเลือกตั้งปฏิบัติงานได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการในการจัดทำประชามติวันเดียวกับวันเลือกตั้ง ควรให้ครอบคลุมถึงการเลือกตั้งซ่อมทั้งในระดับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและระดับท้องถิ่น ทำให้มีความยืดหยุ่นในการจัดทำประชามติ และอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน รวมถึงควรครอบคลุมการเลือกตั้งอื่นด้วย การออกแบบคำถามประชามติควรมีตัวเลือกมากกว่า เห็นชอบ หรือ ไม่เห็นชอบ เพื่อให้ผู้เสนอคำถามออกแบบคำถาม และคำตอบได้กว้างขึ้น ไม่ปิดกั้นการออกแบบคำถาม

สมาชิกฯ อภิปรายสนับสนุนกรรมวิธีการที่สงวนความเห็น โดยให้ข้อคิดเห็น ว่า การลงเสียงประชามติเป็นภาระค่าใช้จ่ายของประชาชน หากจัดวันเดียวกับวันเลือกตั้งตามที่ กรรมวิธีการเสียงข้างน้อยเสนอ ทั้งการเลือกตั้งซ่อม และเลือกตั้งอื่น จะเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ทำให้การทำประชามติเกิดขึ้นได้ง่าย เพราะหลักการทำประชามติคือต้องเป็นไปได้ง่ายและมีความสะดวก

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการมีการแก้ไข ด้วยคะแนน 382 เสียง และเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ 247 ด้วยคะแนน

มาตรา 4 แก้ไขมาตรา 11 วรรคสาม มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

กรรมวิธีการขอสงวนความเห็น ให้ใช้คำว่า ทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง แทนคำว่าเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบ เพื่อให้เกิดการเปิดกว้างในออกแบบคำถามประชามติ

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการมีการแก้ไข ด้วยคะแนน 393 เสียง และเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ 257 คะแนน

มาตรา 4/1 เพิ่มเติมมาตรา 11/1   **คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่**

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

กรรมวิธีการขอสงวนความเห็น ขอให้ตัดมาตรา 4/1 ออกทั้งมาตรา เนื่องจากกฎหมายการเลือกตั้งท้องถิ่นบัญญัติไว้ชัดเจนแล้วว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งทั้งหมดไว้ชัดเจนอยู่แล้ว จึงไม่ควรมิบบัญญัตินี้ไว้ ควรใช้มาตรการทางการบริหารที่ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการการเลือกตั้ง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหารือร่วมกัน

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ด้วยคะแนน 404 เสียง และเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการเสียงข้างมาก ด้วยคะแนน 406 เสียง

มาตรา 5 แก้ไขมาตรา 12   **มีการแก้ไข**

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการการแก้ไข ด้วยคะแนน 410 เสียง

มาตรา 6 แก้ไขมาตรา 13   **มีการแก้ไข**

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

กรรมวิธีการขอสงวนความเห็น ขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 13 เป็นดังนี้ การออกเสียงที่จะถือว่ามีข้อยุติในเรื่องที่จัดทำประชามติ ต้องมีผู้มาใช้สิทธิออกเสียงไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของผู้มีสิทธิออกเสียง และให้ใช้เสียงข้างมากของผู้มาออกเสียง โดยคะแนนเสียงข้างมากต้องสูงกว่าคะแนนเสียงไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่จัดทำประชามตินั้น เพื่อให้การทำประชามติได้ง่ายขึ้น จำนวนคนที่ออกมาใช้สิทธิไม่ควรกำหนดให้เกินกึ่งหนึ่ง การเขียนกฎหมายลักษณะนี้จะเป็นปัญหาสำคัญในการได้ผลประชามติ เพื่อให้แน่ใจว่าผลการทำประชามติได้รับการยอมรับจากสังคมและคนทั้งประเทศ จึงควรกำหนดจำนวนผู้มาใช้สิทธิเป็นต้องไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของผู้มีสิทธิออกเสียง

สมาชิกฯ อภิปรายให้ข้อคิดเห็น สนับสนุนคณะกรรมการเสียงข้างมาก โดยให้ความเห็นว่า การกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของผู้ออกมาใช้สิทธิว่า ต้องเป็นจำนวนหนึ่งในสี่อาจเป็นอุปสรรคในการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และเป็นการลดโอกาสที่จะมีรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน การตั้งต้นสิทธิในการออกเสียงในเรื่องใดก็ตาม ควรตั้งบนหลักการที่ว่า ไม่ควรมีใครสามารถบังคับให้ผู้อื่นออกไปใช้สิทธิของตนเองได้ การใช้สิทธิออกเสียงเป็นความสมัครใจของแต่ละบุคคล คนที่ไม่ไปใช้สิทธิถือว่าสละสิทธิของตนเองในการกำหนดทิศทางของประเทศ จึงควรนับผลจากจำนวนคนที่ออกมาใช้สิทธิเท่านั้น และควรกำหนดตัวเลขจำนวนเกณฑ์สูงสุดของผู้มาใช้สิทธิด้วย เพื่อให้การออกเสียงประชามติในการแก้ไขรัฐธรรมนูญมีความน่าเชื่อถือ มีความศักดิ์สิทธิ์ ได้รับการยอมรับ และยุติปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย

กรรมวิธีการเสียงข้างมาก ตอบชี้แจงว่า เจตนาของการแก้ไข ร่าง พ.ร.บ.

ประชามติในครั้งนี้ หมายความว่าเราคิดจะต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยวิธีการเพื่อนำไปสู่การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เป็นที่เข้าใจว่าการที่จะจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้น คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ บอกมาชัดเจนว่า เมื่อรัฐธรรมนูญปี 2560 เกิดขึ้นจากการทำประชามติ การจะแก้ไขการจัดทำฉบับใหม่ ก็ต้องถามประชาชนเสียก่อน ว่าประสงค์จะให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ และยังมีต่อไปอีกว่าเมื่อมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่แล้ว ก็ต้องไปถามประชาชนว่าจะเห็นชอบกับกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ จึงมีที่มาโดยสรุปว่าหากเป็นเช่นนั้นแล้ว จะต้องทำประชามติถึง 3 ครั้ง ในแง่ของการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในอนาคตครั้งที่ 1 คือ ถามประชาชนว่าเห็นสมควรให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ ครั้งที่ 2 คือต้องแก้ไขมาตรา 256 เพื่อให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) มายกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และเป็นการแก้ไขมาตรา 256 หลังจากนั้น เมื่อมีการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่แล้ว ต้องถามประชาชน ครั้งที่ 3 อีกครั้งว่าเห็นชอบกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ทั้งนี้การทำประชามติในแต่ละครั้ง เป็นที่ทราบดีว่าต้องใช้งบประมาณไม่ต่ำกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไป เพราะฉะนั้นถ้าทำถึง 3 ครั้งก็อาจต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก สิ่งที่เกิดขึ้นถ้าทำประชามติแล้วประชามตินั้นไม่ผ่าน สิ่งก็ตามมาคือเราต้องสิ้นเปลืองงบประมาณจำนวนมาก การทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นเป็นไปได้ไม่ได้เพราะไปติดเรื่องคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ โดยเหตุนี้จึงเป็นที่มาของการที่จะมีกฎหมายประชามติ ฉบับปัจจุบันนี้ควรจะต้องมีการแก้ไขโดยเฉพาะแก้ไข ที่สำคัญในประเด็นเรื่องการแก้ไขบทบัญญัติในมาตรา 13 เรื่องการออกเสียงประชามติที่จะเป็นการชี้ขาดว่าสมควรอย่างไรหรือไม่ โดยใช้เสียงตามที่เขียนไว้ในมาตรา 13 ซึ่งเป็นเรื่องของเสียงเด็ดขาด คือเสียงข้างมากของผู้มีสิทธิเกินกว่ากึ่งหนึ่ง ขณะเดียวกัน 2 ต้องเป็นเสียงข้างมากของผู้มาใช้สิทธิ จึงคิดว่าบทบัญญัติเช่นนี้ อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ด้วยเหตุนี้ เราจึงเห็นสมควรที่จะต้องปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้แก้ไขมาตรา 13 ก่อนที่จะมีการจัดทำประชามติเพื่อนำไปสู่การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ พ.ร.บ. ประชามติ พ.ศ. 2564 ในเรื่องของความชอบธรรมในการนับเสียงอย่างไรวางนั้น ควรจะเป็นเสียงชี้ขาดต้องมีความชอบธรรมว่า เสียงต้องมีจำนวนค่อนข้างมาก คือต้องนับเกินกว่าผู้มีสิทธิ และต้องชนะโดยผู้มาใช้สิทธิเป็นเสียงข้างมาก โดยทั้งนำผู้มีสิทธิออกเสียงและผู้มีสิทธิมาเป็นองค์ประกอบ จึงเห็นว่าจะต้องแก้ไขเพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคต่อการทำประชามติ ด้วยเหตุนี้ จึงคิดว่า การใช้เสียงข้างมาก 2 ระดับ Double majority ควรแก้ไข ซึ่งขณะนี้คณะกรรมการเสียงข้างมากให้ใช้เสียงข้างมากธรรมดา หมายความว่า เป็นเสียงข้างมากของผู้มาใช้สิทธิเท่านั้น ตามที่มีข้อคิดเห็นว่าเสียงข้างมากธรรมดาไม่ควรจะมีเงื่อนไขข้างหลังต่อไปนั้น ควรมีความชอบธรรมโดยถ้าคะแนนเสียงชนะนั้น น้อยกว่าคะแนนเสียงที่ไม่ประสงค์จะออกเสียง ความชอบธรรมจะไม่เกิด เพราะฉะนั้น ในชั้นยกร่างที่คิดว่าจะผ่านหรือไม่ผ่าน น่าจะนำมาเทียบเคียง สิ่งที่บัญญัติขึ้นมาในรัฐธรรมนูญ 2560 ที่ใช้กฎหมาย ถามประชามติประชาชนนั้น ใช้เสียงข้างมากธรรมดา คือคะแนนเสียงนั้นสูงกว่าคะแนนเสียง เกินกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มาใช้สิทธิเพียงแต่

ผลของคะแนน ออกมาเกินกว่ากึ่งหนึ่งเหตุผลเพราะประชาชนอยากเลือกตั้ง ซึ่งเป็นการใช้เสียงข้างมากแบบธรรมดา ทั้งนี้ในชั้นกรรมาธิการคิดว่าคงเสียงข้างมากแบบธรรมดาไว้เพื่อง่ายและไม่เสี่ยงต่อการที่เสียงนั้นจะผ่านหรือไม่ เป็นหลักสำคัญของแนวความคิดในการถือเสียงข้างมากธรรมดา สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ 2560 ที่ได้มา เพียงแต่เพิ่มไปว่าให้มากกว่าเสียงของผู้ที่ไม่ประสงค์จะลงคะแนน จึงเป็นที่มาของบทบัญญัติดังกล่าว

**ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการมีการแก้ไข ด้วยคะแนน 400 เสียง
มาตรา 6/1 แก้ไขมาตรา 14 วรรคสาม คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น**

**ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ด้วยคะแนน 401 เสียง
มาตรา 7 แก้ไขมาตรา 16 วรรคหนึ่ง มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ**

**ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการมีการแก้ไข ด้วยคะแนน 396 เสียง
มาตรา 8 แก้ไขมาตรา 18 มีการแก้ไข**

สมาชิกฯ อภิปราย สอบถามถึงการเพิ่มเขตออกเสียง เป็นเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตัดเทศบาลออก กรรมาธิการมีเหตุผลอย่างไร

ประธานกรรมาธิการตอบชี้แจง ว่า เหตุผลในการตัดเขตเทศบาลออกแล้วไปเพิ่มเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทน โดยการเพิ่มส่วนนี้คือการทำให้ประชาชนมีโอกาสเป็นไปได้ 2 เรื่อง คือ 1 การทำให้ประชาชนในวันเดียวกับการเลือกตั้งทั่วไป หรือการเลือกตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเขตปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นเขตที่อาจจะไม่ได้ครอบคลุมทั้งอำเภอ บางอำเภอมีทั้งเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น การจะเลือกเฉพาะเขตอำเภอก็จะคลุมไปทั้งหมด แต่ในกรณีเฉพาะเขตเทศบาลของเดิมจะไม่ครอบคลุมเขตองค์การบริหารส่วนตำบล และ 2 กรณีที่การทำประชามติที่ อาจจะไม่ได้ทำทั้งประเทศ แต่เป็นการทำประชามติในบางประเด็น มีความเกี่ยวข้องในบางพื้นที่เท่านั้น จึงกำหนดให้เขตทั้งเขตอำเภอซึ่งเป็นเขตปกครอง และเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งใช้คำกว้างเป็นเขตองค์กรท้องถิ่นด้วย เป็นเขตลงประชามติได้ เพื่อขยายในแง่ของวันที่ทับกันกับอาจจะเกี่ยวข้องประเด็นที่ไม่ได้ครอบคลุมทั้งประเทศในการทำประชามติ นั้น

**ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการมีการแก้ไข ด้วยคะแนน 404 เสียง
มาตรา 9 แก้ไขมาตรา 19 วรรคหนึ่ง มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ**

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการมีการแก้ไข ด้วยคะแนน 411 เสียง

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา 9/1

กรรมวิธีการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา

9/1 ยกเลิกความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. 2564 เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้มีสิทธิออกเสียงและมีหน้าที่ไปใช้สิทธิออกเสียงอย่างอิสระ ประกอบด้วย (1) มีสัญชาติไทย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ต้องได้สัญชาติไทย (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีในวันออกเสียง (3) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตออกเสียงมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึง วันออกเสียง หรืออาศัย ทำงาน หรือศึกษา อยู่ในเขตออกเสียงมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันออกเสียง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด เพื่อให้ประชาชนไปใช้สิทธิตามที่อยู่จริง และทำให้ประชาชนที่ไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านแต่อยู่อาศัยในพื้นที่มาเป็นระยะเวลาานาน หรือที่มีชื่อตกหล่น มีสิทธิในการออกเสียงประชามติในพื้นที่ได้ อันจะเป็นประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชน สำหรับการทำให้ประชามติในทุกระดับ เพราะเสียงของทุกคนมีค่าและมีความหมาย และการรับฟังเสียงทุกเสียงจากประชาชนทุกคนที่อยู่ในพื้นที่ย่อมจะเป็นประโยชน์และเป็นเรื่องที่ดี

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา 9/2

กรรมวิธีการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา

9/2 ให้ยกเลิกความในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. 2564 เกี่ยวกับการตัดสิทธิผู้ไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง หรือโทษของผู้ที่ไม่ออกไปใช้สิทธิ โดยผู้มีสิทธิออกเสียงผู้ใดไม่ไปใช้สิทธิออกเสียงและมีได้แจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิออกเสียง ผู้นั้นถูกจำกัดสิทธิ ดังต่อไปนี้ (1) สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา (2) สมัครรับเลือกเป็นกำนันและผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ (3) ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมืองและข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา (4) ดำรงตำแหน่งรองผู้บริหารท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยเลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น ประธานที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น ที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น หรือคณะที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการจำกัดสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดเวลาครั้งละสองปีนับแต่วันออกเสียงครั้งที่ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง หรือจนถึงวันเลือกตั้งหรือวันออกเสียงที่ผู้มีสิทธิออกเสียงนั้นไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือสิทธิออกเสียงครั้งต่อไป และหากในการออกเสียงครั้งต่อไปผู้นั้นไม่ไปใช้สิทธิออกเสียงและมีได้แจ้งเหตุที่ไม่อาจไปใช้สิทธิออกเสียงอีกให้นับเวลาการจำกัดสิทธิครั้งหลังนี้ โดยนับจากวันที่มิได้ไปใช้สิทธิออกเสียงครั้งใหม่ หากกำหนดเวลาการจำกัดให้กำหนดเวลาการจำกัดสิทธินั้นสิ้นสุดลง เพื่อให้ประชาชนไม่ถูกจำกัดสิทธิในการออกเสียงประชามติหากมีเหตุอันควร ปรับเกณฑ์ในการตีความบัตรดีบัตรเสีย โดยดูที่เจตนาเป็นหลัก เพื่อให้เจ้าหน้าที่นับคะแนนประจำหน่วยมีแนวทางในการวินิจฉัยบัตรเสีย

อย่างชัดเจนเพื่อให้เสียงของประชาชนที่มาก่อเสียงไม่ตกหล่น ทำให้การทำประชามติมีความเป็นสุจริต เป็นธรรม และมีความโปร่งใส และอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนให้มากขึ้น รวมทั้งควรให้ประชาชน มีสิทธิสังเกตการณ์ในการบันทึกนบัตรคะแนนออกเสียงทุกหน่วยที่ออกเสียง โดยให้คณะกรรมการ ประจำหน่วยอำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถสังเกตการณ์ได้อย่างสะดวกและใกล้ชิด

สมาชิกฯ อภิปราย ควรให้สิทธิกับคนที่อยู่อาศัยในพื้นที่มานาน ที่ไม่มีทะเบียน สามารถมีสิทธิออกเสียงประชามติในพื้นที่ที่ตนอาศัยได้

กรรมการตอบชี้แจง ว่า ประเด็นดังกล่าวเป็นการเพิ่มเติมนอกเหนือขึ้นมา ทั้งนี้ กรรมการมีความเห็นว่าในมาตรา 9/1 และ 9/2 ข้างต้นนั้น เกินกว่าหลักการที่กำหนดมาใน ขึ้นรับหลักการวาระหนึ่ง เพราะ กรรมการ เห็นว่า การอภิปรายจะเกินกว่าอำนาจที่สภาฯ มอบให้ ทั้งนี้ หลักการที่กรรมการได้สงวนความเห็นไว้ ที่ไม่ได้ระบุใน 4 ร่างที่รับหลักการ แต่ กรรมการ ได้หารือกับ คณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าการเขียนที่กว้างจนเกินไปจะไม่สามารถกำหนด หรือวางกรอบการ แก้ไขอะไรได้ ดังนั้น กรรมการจึงเปรียบเทียบควบคู่ไปกับร่างทั้ง 4 ที่มีการรับหลักการในวาระหนึ่ง ดังนั้น เห็นว่าอาจจะเกินกว่าอำนาจของกรรมการหรือไม่ จึงไม่ได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง ส่วนในประเด็นมาตรา 9/1 ให้ยกเลิกความในมาตรา 20 เรื่องคุณสมบัติของผู้มีสิทธิออกเสียง กรรมการ เสียงข้างน้อยมีการสงวนความเห็นต้องการให้มีการนำผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ถึงแม้จะไม่ได้มีทะเบียนบ้าน อยู่ในพื้นที่นั้น แต่มีการอยู่อาศัยต่อเนื่อง เป็นระยะเวลามากกว่า 1 ปี สามารถมีสิทธิ์ในการลงประชามติได้ ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาของการตีความ ซึ่งกรรมการไม่ได้ไม่เห็นชอบแต่อย่างใด แต่หากมีการตีความ ในเรื่องนี้โดยที่ยังไม่ได้มีการศึกษาอย่างรอบคอบ อาจจะเกินกว่าหลักการและจะมีปัญหาตามมา ซึ่งจะเป็น การมีสิทธิซ้ำซ้อน ระหว่างสิทธิในพื้นที่ที่อยู่ตามทะเบียน กับสิทธิในพื้นที่ที่อยู่อาศัยเกินกว่า 1 ปี ซึ่งจะ ใช้สิทธิที่อยู่ตามทะเบียนบ้านเป็นหลัก ส่วนการให้เลือกตามความสมัครใจว่าจะใช้สิทธิใดนั้น ยังไม่มีการศึกษา ให้รัดกุมรองรับอย่างเพียงพอ ประเด็นมาตรา 9/2 แก้ไขมาตรา 24 การแก้ไขโทษของผู้ไม่มาใช้สิทธิ ตาม รัฐธรรมนูญ 60 มาตรา 50 หมวดหน้าที่ของปวงชนชาวไทย ระบุไว้ชัดเจนว่าเป็นหน้าที่ ไม่ใช่สิทธิ ดังนั้น การไม่มาออกเสียงประชามติ สามารถกำหนดโทษได้เพราะการกระทำใด ๆ ที่เป็นการละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ของพลเมืองที่ควรจะเป็น จึงควรจะต้องมีการระบุโทษไว้พอสมควร ประเด็น มาตรา 13 เพิ่มเติมมาตรา 59/1 เรื่องสิทธิในการสังเกตการณ์ กรรมการเห็นว่าประเด็นที่เป็นประโยชน์ควรมี การปรับแก้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องแต่ไม่มีความจำเป็น ที่จะต้องดำเนินการในระดับ พระราชบัญญัติในขณะนี้ ด้วยเหตุผล คือ อาจจะเกินกว่าหลักการ และสามารถทำได้ในกฎหมายระดับรอง จึงได้บันทึกไว้ในข้อสังเกตที่จะได้ลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ประเด็นมาตรา 13 แก้ไขมาตร 61 เรื่องของบัตรเสีย มีความต้องการแก้ไขให้เพิ่มอำนาจวินิจฉัยของเจ้าหน้าที่ว่าบัตรเสียนั้น จะวินิจฉัย ถึงเจตนาว่าต้องการให้เป็นบัตรเสียหรือไม่อย่างไร ซึ่งอาจจะเกิดปัญหาอย่างอื่นตามมา หากมีความชัดเจน

ในระเบียบว่าเป็นบัตรเสียหรือไม่นั้น ควรจะมีการให้มีในระดับระเบียบต่อไป ทั้งนี้ กรรมาธิการขอยืนยันตามหลักการเดิม เนื่องจากสิ่งที่กรรมาธิการขอสงวนความเห็นไว้นั้น เกินกว่าหลักการที่เสนอในวาระที่หนึ่ง และไม่มีอยู่ในหลักการที่เสนอมาในวาระที่หนึ่งจึงไม่สามารถใส่เพิ่มเติมได้ แต่ขอนำไปใส่ไว้ในข้อสังเกต

มาตรา 10 แก้ไขมาตรา 29 วรรคหนึ่ง คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

เนื่องจากคณะกรรมาธิการเพิ่มมาตรา 10 ขึ้นมาใหม่ โดยไม่ได้เพิ่มมาตรา 11 ถึง มาตรา 13 จึงจะพิจารณาเพื่อลงมติในมาตรา 10 ก่อน ส่วนกรรมาธิการที่ขอสงวนความเห็นและขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา 11 ถึงมาตรา 13 ขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมสภาฯ ข้อ 78 วรรคสอง แยกประเด็นการพิจารณาและลงมติตามลำดับภายหลังจากจบการพิจารณามาตรา 10 แล้ว เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความถูกต้องครบถ้วนตามข้อบังคับการประชุมสภาฯ ข้อ 102 และ 103 มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา 11

จากนั้น ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นมาใหม่ ด้วยคะแนน 401 เสียง

กรรมาธิการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา 11 12 และ 13 กรรมาธิการไม่ติดใจ

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่ 2 แล้ว ประธานตรวจสอบองค์ประกอบ เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ที่ประชุมมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... วาระที่ 3 ด้วยคะแนน 409 เสียง โดยนายนิกร จำนง เลขาธิการคณะกรรมการฯ ขอแก้ไขข้อสังเกตหน้า 13 บรรทัดที่ 2 ความว่า จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นถ้อยคำในร่างของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการฯ ขอแก้ไขโดยการตัดคำว่า "ฉบับ" ออก เพื่อให้เป็นไปตามแบบของการร่างกฎหมาย ไม่มีผู้ใดขัดข้อง จากนั้นที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ ด้วยคะแนน 406 เสียง เพื่อส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและดำเนินการต่อไป

เรื่องด่วน

ด้วยในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 1 วันพุธที่ 3 กรกฎาคม 2567 ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้เลื่อนการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ 1 และเรื่องด่วนที่ 2 ออกไปก่อนเพื่อรอพิจารณาพร้อมทั้งร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ที่คณะรัฐมนตรีจะเสนอมายังสภาผู้แทนราษฎรตั้งนั้นขอดำเนินการตามระเบียบวาระต่อไป

นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ สอบถามความคืบหน้าร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีว่าส่งเข้ามามายังสภาเมื่อใด

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ ตอบชี้แจงว่า ร่างพระราชบัญญัติจัดสรรที่ดิน ทั้งสองฉบับ และในส่วนของคณะรัฐมนตรีนั้น เมื่อวันอังคารที่ผ่านมา มีการนำเสนอในการประชุม คณะรัฐมนตรี แต่ได้มีการทักท้วงโดยกฤษฎีกา เนื่องจากเป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะเกี่ยวพันไปถึง คณะรัฐมนตรีชุดต่อไป ซึ่งในตอนนี้เป็นคณะรัฐมนตรีรักษาการ ทางกฤษฎีกาจึงได้ให้คำแนะนำว่า ยังมีควรพิจารณา เนื่องจากคณะรัฐมนตรียังไม่ได้มีการจัดตั้ง ตอนนี้เป็นเพียงคณะรัฐมนตรีรักษาการ จึงมีความเป็นห่วงของฝ่ายกฎหมายว่ากฎหมายที่อาจจะเกี่ยวในเชิงนโยบาย จึงยังไม่ควรพิจารณา แต่ขอยืนยัน วิปรัฐบาลกำลังเร่งตามอย่างเต็มที่และหวังว่าเมื่อได้คณะรัฐมนตรีใหม่ จะรีบนำเสนอ เข้าสู่คณะรัฐมนตรีและนำเสนอมายังสภาผู้แทนราษฎรโดยเร็วที่สุด เชื่อว่าภายในหนึ่งถึงสองสัปดาห์นี้ น่าจะได้รับความชัดเจนและน่าจะได้รับการบรรจุในสภา

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติและคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติบางฉบับ ที่หมดความจำเป็นและไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) พิจารณารวมกับร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกัน อีก 4 ฉบับ (ตามระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ 4 -7) (พิจารณาต่อจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 13 (สมัยสามัญครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ 14 สิงหาคม 2567)

สมาชิกฯ อภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติและคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ พ.ศ. .... โดยให้ข้อคิดเห็น ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะในประเด็นดังนี้ ประเทศมีประกาศและคำสั่ง คสช. เป็นจำนวนมาก ย่อมแสดงให้เห็นว่าไม่มีความเป็นประชาธิปไตย เมื่อคำสั่งและประกาศมีที่มาที่ไม่ถูกต้อง ไม่ชอบธรรม ขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชน และรัฐธรรมนูญ จึงควรยกเลิกประกาศและคำสั่งที่มีปัญหาที่เป็นภาระละเมิด และลิดรอนสิทธิของประชาชน ที่ไม่มีประโยชน์และไม่มีความยึดโยงกับประชาชน รวมไปถึงประกาศและคำสั่งที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิชุมชน สภาพแวดล้อม เพื่อให้ประชาชนได้รับการรับรองสิทธิพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญ และได้ใช้สิทธิประโยชน์จากสิทธิชุมชนตามสิทธิที่พึงมีอันจะเป็นประโยชน์กับประชาชน

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติอภิปรายสรุป ร่าง พ.ร.บ. ที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอ ทางกฤษฎีกาได้รับมอบหมายในการสอบถามให้แต่ละหน่วยงานแจ้งความจำเป็นว่าจะมีกฎหมาย ประกาศ หรือคำสั่ง คสช. ที่บังคับใช้อยู่ที่มีความจำเป็นบังคับใช้ต่อไปหรือไม่ ซึ่งมีการแจ้งกลับมาและพิจารณาแล้วว่า 23 ฉบับนี้ไม่มีความจำเป็นจะต้องใช้แล้ว และไม่จำเป็นต้องเขียนบทบัญญัติใดรองรับอีก แต่หากมีการเพิ่มเติมในฉบับอื่นจะมีประเด็นใดนั้นตามที่สมาชิกยกตัวอย่าง ซึ่งจะต้องพิจารณา ในรายละเอียดการพิจารณาของกรรมาธิการวิสามัญต่อไป

เมื่อสมาชิกฯ อภิปราย และผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติอภิปรายสรุปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ประธานตรวจสอบองค์ประชุม เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว **ที่ประชุมมีมติเห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติและคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติบางฉบับที่หมดความจำเป็นและไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. .... ทั้ง 5 ฉบับ ด้วยคะแนน 405 เสียง และมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน 31 คน การตั้งคณะกรรมการวิสามัญตามข้อบังคับการประชุมสภาฯ ข้อ 91 วรรคสอง กำหนดให้ เสนอรายชื่อสัดส่วนของสภาผู้แทนราษฎรให้มีจำนวนใกล้เคียงอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกซึ่งนายทะเบียนพรรคการเมือง มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 143 คน พบว่าได้เข้าเป็นสมาชิกพรรคถิ่นกาขาวชาววิไล เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2567 ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2567 พรรคถิ่นกาขาวชาววิไล ได้มีมติขอเปลี่ยนชื่อพรรคเป็นพรรคประชาชน ซึ่งในขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียนพรรคการเมือง ดังนั้นในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรถือว่าสมาชิก จำนวน 143 คน ดังกล่าวเป็นสมาชิกที่อยู่ในสัดส่วนซึ่งได้สังกัดพรรคการเมืองแล้ว ที่ประชุมกำหนดแปรญัตติภายใน 15 วัน และที่ประชุมลงมติด้วยคะแนน 237 เสียง โดยให้ใช้ร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นร่างหลักในการพิจารณา**

(5) เรื่องที่ค้างพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (พิจารณาต่อจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 11 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ 7 สิงหาคม 2567) ผู้เสนอได้แถลงหลักการและเหตุผล สมาชิกได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นจนได้เวลาพอสมควร ประธานสั่งปิดการประชุม และนำมาพิจารณาต่อในการประชุมวันนี้

สมาชิกฯ อภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยให้ข้อคิดเห็น ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะในประเด็น ดังนี้ ควรกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีอำนาจและมีอิสระในการบริหารจัดการและกำกับดูแลการจัดทำบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานให้กับชุมชน เพราะท้องถิ่นมีความใกล้ชิดกับประชาชน และทราบถึงความต้องการของประชาชนเป็นอย่างดี หากมีการบริหารจัดการขนส่งสาธารณะให้มีคุณภาพ มีมาตรฐาน มีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของพี่น้องประชาชน ย่อมจะเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนหันมาใช้บริการสาธารณะแทนการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล จะเป็นการช่วยลดมลภาวะทางอากาศ และลดการจราจรที่แออัดได้ ลดปัญหาการติดที่ต้นเหตุได้อย่างแท้จริง เพื่อให้ทุกคนสามารถใช้รถขนส่งมวลชนได้อย่างเท่าเทียม ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีคุณภาพ ไม่ต้องรอรถขนส่งสาธารณะนาน เพิ่มจำนวนรถในเส้นทางที่มีการใช้บริการหนาแน่น กำหนดตารางเวลาและความถี่ในการเดินรถ

ให้มีความเหมาะสมกับจำนวนผู้ใช้และพื้นที่ ออกแบบการเดินทางให้มีความเหมาะสม มีอัตราค่าโดยสารที่เหมาะสม และสามารถบำรุงซ่อมแซมรถได้โดยไม่ต้องพึ่งส่วนกลาง เพื่อส่งเสริมการจัดการเมืองที่น่าอยู่ปลอดภัย ทันสมัย การพัฒนาระบบขนส่งให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนในระยะยาว จะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และเพิ่มศักยภาพด้านการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการในประเทศ

สมาชิกฯ อภิปรายไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะรัฐบาลได้มีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว และมีการถ่ายโอนภารกิจ เช่น สถานีขนส่งผู้โดยสารของรัฐจำนวน 97 แห่ง และอยู่ระหว่างการดำเนินการอีก 1 แห่ง และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถขอใบอนุญาตประกอบการขนส่งเพื่อจัดการภายในพื้นที่ตนเองได้ และยังสามารถสัมปทานให้เอกชนเดินรถได้ด้วย ดังนั้น หากมีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติจะอาจทำให้เกิดการทับซ้อนของผลประโยชน์ได้ ควรใช้กลไกการบริหารจัดการที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่ให้มีความทันสมัยและเชื่อมโยงกัน เพื่อแก้ไขปัญหาแทนการแก้ไขกฎหมาย เพื่อพัฒนาและยกระดับการขนส่งของประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ

ผู้เสนออภิปรายสรุป พ.ร.บ.ขนส่งทางบก ในปัจจุบัน ไม่ใช่การกระจายอำนาจอย่างแท้จริงเพราะอำนาจอนุมัติรถโดยสารและเส้นทางรถโดยสารนั้น ขึ้นอยู่ที่คณะกรรมการขนส่งกลาง ส่วนองค์ประกอบขนส่งจังหวัด เป็นผู้แทนจากท้องถิ่นเพียง 1 คนเท่านั้น ซึ่งเป็นอัตราส่วนน้อย ทั้งนี้ การพิจารณาต่าง ๆ ต้องผ่านการพิจารณาจากส่วนกลาง ซึ่งต้องใช้ระยะเวลานาน เป็นอุปสรรคในการพัฒนาระบบขนส่งในท้องถิ่น ในต่างจังหวัดจึงมีปัญหาด้านขนส่งเป็นอย่างมาก หากรัฐไม่สามารถไปอุดหนุนได้ จะเป็นปัญหาอีกยาวนาน

จากนั้น ประธานฯ สั่งปิดการประชุม เวลา 18.50 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 18.50 นาฬิกา

*****

จัดทำโดย **กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์**
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร